

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Henrik Madsens Skole.

Brændpunktet

Redaktør : Paul Crüger-Hansen.

Nr. 15

1. December 1914.

3. Aarg.

Kortspil.

Med virkelig Sorg læste jeg for leden Crüger-Hansens Artikel om Kortspil i „Brændpunktet“. Den staar for mig som et lysende Eksempel paa den aandelige Degeneration, der for Tiden ødelægger det højere Bourgeois Ungdom.

Redaktøren gør selv opmærksom paa de fleste af de Indvendinger, der kan rejses imod den. Men i Stedet for at behandle disse nærmere slaar han det hen i Spøg og skynder sig at dokumentere „Kortspil udvikler Tænkeevnen“.

Det er ganske rigtig, at Kortspil kan opfattes som en Slags Tænkingsøvelse; men naar man gaar ud fra dette, rejser der sig straks det Spørgsmaal: om man ikke, under de samme fornøjelige Forhold, kan faa mere Udbytte af sin Tid.

Og hertil er kun at svare, at af alle „Tænkingsøvelser“ er

Kortspil den sletteste. Hvem vil nægte, at en god Bog, et Studium, Betragtning af et godt Billede, ja selv Sport, som Fægtning o. lign. er langt mere udviklende end et „Slag Kort“.

Men Crüger-Hansen har forhaabentlig heller ikke tænkt saa meget paa den almindelige Benyttelse af Tid ud over det daglige Arbejde. Han har navnlig ment, at Kortspil skulde hævde sin Betydning i Selskabslivet.

„Før i Tiden,“ bemærker Redaktøren, levede Folk over Evne. D. v. s. man samlede ved bugnende Borde, til et storslaet Ædegilde, hvor smaa Massører bearbejdede Maverne, naar de blev for mætte. Men efterhaanden opdagede man, at dette ikke gik an, at Selskabslivet maatte have et mere aandeligt Præg. Og derfor blev det Møde at holde Tænkingsøvelser.

Begge Dele er imidlertid Udslag af den fuldstændige Mangel

**Stærke Stoffer til Skolebrug,
mørkeblaa og melerede.**

**Crome & Goldschmidts Hovedudsalg,
Citygade 22, Hj. af Kr. Bernikowsgade.**

paa Forstaaelse af Selskabslivet, der er herskende. Thi havde Folk virkelig Sans for aandelig Samkvem, vilde de hurtig smide Kortene fra sig og i Stedet hengive sig til kultiveret Samtale. Thi kultiveret Samtale beriger ikke alene Aanden med nye Synspunkter, og aabner Blikket for videre Horisonter, den har ogsaa rent etisk Betydning. Thi for at kunne anerkende hinandens Meninger, maa man forstaa hinanden, og med Forstaaelsen følger Sympathien.

En saadan Udvikling af den rent etiske Side af Menneskene foregaar der ikke ved et Spillebord. Jeg siger ikke, at Medlemmerne her hader hinanden, men den saakaldte „fornøjelige Stemning“ stinker som Regel af Eddike. Desuden kan der hos mindre ubefæstede Personer udvikles en vis Snæversynethed og Smaalighed.

Det er saaledes min Mening, at Kortspil, baade i Hjemmet og Selskabet, ikke alene er den rene Tidsspilde og Ørkesløshed; men ogsaa, at det er skadeligt. Og jeg tilraader, særlig de unge, hur-

tigst muligt aflægge denne stygge Møde og i Stedet bruge deres Tid til noget nyttigere og morsommere.

— r — n.

For 30 Aar siden.

Det store Frikvarter.

Fra vor udmærkede Kollega, „Kvas“, har vi laant følgende:

Det var i det store Frikvarter, 3die Gymnasieklasse, som den Gang, nemlig for 30 Aar siden, hed 6te Klasse, opholdt sig i sit store, lyse Klasseværelse, der havde Vinduer mod Nord ud imod Legepladsen, som var en Gaard indesluttet af 4 sammenbyggede Længer, og mod Syd ud imod Rektors store Have. Jeg antager, at de fleste heraf vil kunne fatte, at Klasseværelset befandt sig i den Længe, der laa mellem Legepladsen og Haven. Midt for den vestlige Væg stod en stor Kakkelovn omgivet af to drabelige Kakkelovnskærme, og ved Siden

Abonnér paa „HJEMMET“,
Danmarks største og bedste Ugeblad,
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal 10 Øre pr. Uge.

af den stod en stor, sortmalet Trækasse fyldt med Brænde.

I Anledning af deres ærværdige Alder havde 5te og 6te Klasse Tilladelse til at opholde sig i Klasseværelset i Frikvartererne, og i Sammenhæng med ovennævnte ærværdige Alder var 6te Klasse nu i Færd med i Praksis at genopfriske Jerusalems Belejring under Vespasian og Titus.

Kathedret var Jerusalem, og dels ovenpaa og dels under det forsvarede i dets faatallige, men tapre Besætning sig med en ubegribelig Dødsforagt.

Da de fleste af de unge Mennesker, der var forsamlet ved den Lejlighed, endnu lever, enten som velnærede Præster og Læger eller som magre Officerer og Lærere, vil jeg kun nævne dem ved Fornavn.

Johannes, der var Anfører for de uovervindelige romerske Legioner, dirigerede en Kortstang, som, baaret i vandret Stilling af kun 3-4 menige Romere, med stor Kraft blev rendt imod Kathederet. Ovenpaa dette sad Jødernes Anfører, den rødhaarede Olaf, med Højdespringssnoren

med de to Sandsække, han søgte med Fortvivlelsens Udholdenhed at opfange Murbrækkerens Stød, mod Jerusalems Mure, med Sandsækkene, imedens Kvinder og Børn hældte kogende Beg og Tjære ned over Angriberne, hvilket vil sige, at Klassens yngste Medlem stod bag ved Olaf og slog Vand af et Vandglas i Hovedet paa dem. En tredje af de ulykkelige Jøder havde en lang Vindueskrog, hvormed han langede drabeligt ud efter Bøjlen paa Kortstangen for at hugge Murbrækkerens Vælderhorn af.

Johannes var ved at fortvivle. I 5 Minuter havde nu Belejringen været, og stadig syntes Jøderne lige friske og velnærede.

Som en sidste Udvej kaldte han paa to af sine Legioner. Som en Mis var alt Brændet hældt ud af den store Brændekasse og Bunden vendt i Vejret paa den, og inden under den sad de to Legioner, og nu saa man det mærkelige Syn, at en stor Brændekasse med Bunden i Vejret røkkede sig ganske langsomt hen imod Jerusalem, medens de mærkeligste Lyde hvislede ud af Haand-

Magasin du Nord

Stort Udvalg i:

Skoleure

Rygsække

Tornystre

Termosflasker

tagshullerne, baade for og bag: selvfølgelig maa man være et Fæ for ikke at kunne forstaa, at dette var et Stormtag. Samtidig sprang et Par andre Legioner op paa et Skolebord holdende en Kakkelovnsskærm foran sig, og derpaa blev Skolebordet langsomt skubbet frem mod Jerusalem, hvilken ulykkelige By, med sin faatallige Besætning, nu saa sig angrebet baade af Murbrækker, Stormtag og Stormtaarn.

I Desperation sprang Makka-bæren Olaf op og raabte: Kammerater, hellere leve med Ære end dø med Skam, hvorpaa han skrævede over paa Stormtaarnet, blev slaet i Gulvet, fik Kakkelovnsskærmen ned over sig, og ovenpaa den satte Stormtaarnets Besætning sig, hvilket fremkaldte nogle kvalte Hyl fra Olaf.

„Kvinder og Børn“ sprang over paa Stormtaget, der øjeblikkelig begyndte at gaa til Vejrs, saadan, at man saa to Par lange Ben komme til syne under det; kort efter tabte „Kvinder og Børn“ Balancen; han blev straks samlet

op og puttet ned i den atter omvendte Brændekasse, der derefter sejlede hjem til Rom med en Trediedel af Jerusalems Forsvarere som Krigsfanger.

Imod Murbrækkeren styrtede Manden med Vindueskrogen, idet han svang denne vildt i Luften; men uheldigvis hang Klassens hæderkronede Hængelampe lige over Hovedet paa ham, Krogen traf Petroleumsbeholderen, og i næste Øjeblik fossede Petroleummen ned over ham; forfærdet saa han til Vejrs i Stedet for at springe til Side, og derved fik han ogsaa sit Ansigt rart forfrisket.

I det samme gik Døren op, og Rektor traadte ind. „Kvinder og Børn“ sprang op af Brændekassen, og der blev en uhyggelig Stillehed, kun afbrudt af Petroleumens Dryp, Dryp.

Med rynket Pande lod Rektor sit Blik glide rundt og tog et Skøn over Ødelæggelsens Omfang: „Hvad betyder dette?“ spurgte han med lavmælt Stemme.

Dyb Tavshed. Intet Svar.

Rektor tog sit Ur frem: „Inden

LUBIN, PARIS

Lubins verdensberømte **Ess Bouquet**
er den nobleste Parfume for Herrer

2 Minutter forlanger jeg fyldestgørende Forklaring paa, hvad dette skal betyde, eller det vil gaa Klassen ilde.“

Da begyndte det at skramle i Kakkellovns-skærmen, der stadig laa paa Gulvet, og frem under den kom Olaf kravlende og rejste sig op: „Hr. Rektor“, sagde han, „det var Jerusalems Forstyrrelse.“

Foredrag!

Mandag den 23. ds. holdt Hr. Ottosen Foredrag om sin Javarejse. En meget talrig og eksklusiv Forsamling havde givet Møde.

Først viste Hr. Ottosen Rejsruten paa et Landkort. Dernæst talte han om selve Rejsen, og endelig fremvistes en Serie Lysbilleder fra Rejsen. I et let og elegant Sprog fortalte Hr. Ottosen om selve Sørejsen, om Livet om Bord, om Egne han passerede, og om Byer han saa. Last but not

least fortalte han om Besøget paa Java. Hr. Ottosen fortalte Øens Historie, beskrev dens Natur, dens Farvepragt og endelig sine egne Udflugter og sine Betragtninger over Befolkningen. Jeg tror, at alle, der hørte Foredraget, vil være enige med mig i, at det er et Guds Under, at Hr. Ottosen slap helskindet fra denne Rejse. Han besøgte samtlige Byer, der havde Kolera, Pest eller andre lignende Sygdomme. Men lad nu Hr. Ottosen være sluppet heldigt fra disse Sygdomme; thi der var Farer foruden, der kunde slaa en død Mand ihjel. Den stakkels Mand blev forfulgt med den ene Middag efter den anden, Middage, hvis Menukort varierede imellem 40 og 83 Sider. Hver Gang det blev gjort mørkt, naar Lysbillederne skulde fremvises, blev hele Forsamlingen besjælet af den Tanke, at Hr. Ottosen umuligt kunde have holdt til disse Strabadser, men desto større var Gensynets Glæde ved at se ham, naar Lyset igen blev tændt og alle fik Lejlighed

til at se, hvor frisk og straalende, Hr. Ottosen saa ud, blot ved at tænke tilbage paa denne Rejse.

Lysbillederne var ikke alle lige gode, men mange af dem gav dog ganske gode Indtryk. Det unge Menneske, der betjente Lysbilled-apparatet, var saa uheldig to Gange at sætte Billedet ind paa Hovedet; dette vakte imidlertid kun Munterhed. Til Slut en lille Anke. Programmet var lidt for righoldigt. Flere af de yngre begyndte at gabe den sidste halve Time. Dette skyldes absolut ikke Kedsommelighed, men udelukkende det ret sene Tidspunkt. Alt i alt var det ret en Aften for en gammel Rationalist, idet Aftens tilfulde tilfredsstillede Fordringen om „at gavne og fornøje“.

Den næst yngste.

Diskussionsklubben

kan atter føre en Beretning ind i sine Journaler. L. Klenow steg den 24. Novbr., Kl. 8, med rystende Knæ op bag den traditionelle Buk; og begyndte at tale om: „Hvad man bør forlange af et moderne Dagblad“. At Foredraget var en Smule kort, og at Klenow søgte at afhjælpe denne Mangel, ved at lave Kunstpauser mellem hvert Ord; -- det faar være. Men een Ting maa der ikke ske

under et Foredrag -- (selv om dette, som i Diskussionsklubben -- har en temmelig intim Karakter); nemlig, at Foredragsholderen, paa Grund af Afbrydelser fra Tilhørernes Side, ser sig nødsaget til at slaa af al Kraft ned i Bukken (saa Støvet flyver til alle Sider) -- og bede om Ro til at tale færdig i.

Da Indledningen, efter at have vareet et Kvarterstid, var færdig, var Aftens interessanteste Del ogsaa forbi.

Diskussionen gik trægt. Anstrup (I G) udmærkede sig ved at forsvare „Politiken“. Ligeledes slog d'Hrr. Levy og Sørensen et drabeligt Slag for dette Organ; og da de til Slut ikke kunde faa Medhold fra nogen Side, tog de tavst deres Toj og gik. Kampmann vrøvlode, han talte hele Tiden om fulde Mænd. Henius forvekslede „Hovedsagen“ med „Hovedstaden“; og han havde et forbausende Kendskab til de forskellige københavnske Dagblades økonomiske Stillinger. Om han har faaet disse Oplysninger gennem Aabenbaringer, skal ikke kunne siges.

Schoubøe sad under hele Mødet henne i et Hjørne af Salen og „blundede“. Af andre Deltagere i Diskussionen kan nævnes: Klein (I G), Fr. Petersen og Kühle.

Aftens bedste Replikker kom fra Klein (III G); men den stak

kels Mand blev ikke paaskønnet.

Der var alt for mange „umæ-
lende Bestier“; -- det er saa ke-
deligt at se paa.

Bache udførte sit Hverv som
Dirigent, ved kun een Gang at
blande sig i Diskussionen. Den
øvrige Del af Tiden sad han og
klappede med nogle Træstykker,
som een eller anden genial Aand
havde fundet paa at benytte i
Stedet for den bortkomne Bord-
klokke. Diskussionsklubben ejer
ca. 8 Kroner; -- hvad om den
købte sig en Klokke. De 50 Øre
maa Kassen da nok kunne und-
være.

Formanden var blevet syg gan-
ske pludseligt. Heldigvis var der
ingen, der savnede ham.

Ved halvti-Tiden var Forhand-
lingerne blevet livligere. Man gled
bort fra Emnet, og endte med at
diskutere, hvorvidt den nuværen-
de Krig kunde være afværget el-
ler ej. Og først da, fandt Dirigen-
ten det paa Tiden at bryde af . . .

Giraffen.

Skolebal.

Højtærede Tangoist! Maa vi
bringe vor dybfølte Tak for de
Linier, du ofrede det sidste Num-
mer af vort ringe Blad, -- Linier,
i hvilke du paa en saa smuk og
dog ganske ubevidst Maade lag-

de din dybe Karakter og store
Personlighed for Dagen.

Længe havde vi ventet at høre
din Røst tale gennem Bladets Spal-
ter, men stedse holdt du dig til-
bage, stolt, ironisk, højt hævet
over det Nonsens, som vi gav os af
med. Intet Emne var dig helligt
nok, ingen Diskussion alvorlig el-
ler nyttig nok til, at du gad be-
skæftige din Aand dermed, intet
interesserede dig for nu, nu i de
sidste Dage, da vi skrev imød Kø-
medie og Skolebal. Det var dig
dog for meget, det bragte dig i
Harnisk, du svingede din hvasse
Staalpen over vore Gaasefjer og
sejrede, sejrede straks.

Stemningen var saa voldsomt
paa din Side, at vi bøjede os yd-
mygt for din Magt.

Saa faar vi altsaa Skolebal, om
end maaske lidt mindre end vi
plejer.

I en Samtale med Rektor fik
vi nemlig at vide, at „Nimb“ i
Aar er lukket, og hvad Byen ellers
kan præstere af Festlokaler, er
dog næppe indbydende.

Hr. Madsen tillod imidlertid, at
man -- som allerede én Gang
gjort -- afholdt en Elevkoncert i
Gymnastiksalen, efterfulgt af Bal
for Gymnasiet og Realklassen.

Denne Plan tillader vi os altsaa
i al Ærbødighed at forelægge vor
ærede Tangoist og alle andre kom-
petente Dommere.

R e d.

Til denne Diskussion havde vi modtaget endnu et Bidrag, undertegnet I. K., af hvilket vi dog kun kan bringe et Uddrag.

Hr. I. K. skriver i Anledningen af det: „Hvad rager Krigen os“, som han mener at kunne læse ud af Tangoistens Artikel:

Ikke at jeg mener, vi skal gaa om med Bedemandsansigter paa, eller at vi ikke har Ret til at være glade. Jø! det har vi, — men alt med naturlig Anstand og Værdighed — ikke med et ligegyldigt nonchalant Skuldertræk af alt, hvad der hedder Alvor i Livet, — heller ikke med den Tanke, at vi tidsnok kan lære Alvoren at kende og hellere, mens Tiden er, maa kaste os ud i Festrusen.

Paladsteatret.

Med Rette er Paladsteatrets Direktør bekendt for sin Evne til at vælge afvekslende og gode Programmer. Selv i disse Tider, hvor det er saa vanskeligt at skaffe Film fra Udlandet, lykkes det ham Gang paa Gang at imponere Publikum. Sidste Uge med Wagner-Filmen, denne Gang med „Den glade Eva“, hvis Handling dog er for indviklet til at fortælles her.

Foruden dette udmærkede og morsomme Stykke, som iøvrigt

mest egner sig for Gymnasiets erfarne Aander, fremvises ogsaa et overmaade smukt og gribende Stykke: Krigens Rædsler, hvori Hovedrollen udføres af den talentfulde Skuespillerinde Henny Porten. Og endelig ser man Billeder fra Krigen derude i Europa. Billeder, som faar Tankerne til at flyve bort fra ens egen fredelige Rede hen til de Steder, hvor Tusinder og atter Tusinder af Mennesker paa Valpladsen strides med Døden.

Filmatiker.

De nye?

I mere end et Aar har den nuværende Redaktør drevet „Brændpunktet“, men nu maa Afløsningen snart komme. Eksamenslæsningen har allerede længe lagt Beslag paa den meste Tid, og til Foraaret vil det slet ikke være muligt for en III. G-er at beskæftige sig med andet.

Spørgsmaalet om, hvem der skal overtage Bladet, trænger sig saaledes mere og mere frem.

Det fornøftigste vilde være, om to eller tre slog sig sammen om det, Arbejdet er nemlig for stort for en enkelt, efter at Bladet er begyndt at udkomme hver 14. Dag.

Men er der da nogen, som særlig har lagt sine Evner for Da-

Landmandsbankens Hjemmesparebøsse

giver daglig Anledning
🍀 til at spare 🍀

Bøssen tømmes en Gang om Maaneden af
Bankens Bude - - Bestillinger kan ske skrift-
🍀 lig eller pr. Telefon 7191 🍀

Kontor: Amagertorv 2, 1. Sal

Side 10.

gen? Nej! Der vil da blive en udmærket Lejlighed for de eventuelle Redaktorkandidater til at vise, hvad de duer til -- i vort Julenummer. Men husk, at Artiklerne maa være indsendt til den nuværende Redaktor, Adr. Carolinevej 29, Hellerup, inden den 7. December.

Noter.

En af de første Dage i December vil „Brændpunktet“ som Reklame gratis bortgive hele Restoplaget af de i 3. Aargang udkomne Numre.

*

Vi opfordrer alle indtrængende til at udlevere Artikler til Julenumret. Der er Plads til ikke saa lidt, og skulde det endelig knibe, vil der vel altid være en Spalte ledig i Januarnumret.

*

Til Julen plejer Skolen jo at foranstalte en Lodtrækning om Billeder, stillet til Raadighed af de flinkeste Tegnere blandt Eleverne.

Hvem leverer Mesterværkerne i Aar?

*

Et Forslag om at opløse Diskussionsklubben vil blive drøftet i næste Nummer. Red.

Vor Frue Boglade.

Største Udvalg af Udenlandsk
Literatur i billige Udgaver.
Forlang Katalog.

Nørregade 13. Tlf. 9612

H. Christensens Bog- og Papirhandel,

G1, Kongevej 105 Telefon 2664

Eget Bogbinderi

Eget Bogtrykkeri

Berlingske Tidende's historiske Kort

Europa gennem 400 Aar

Udarbejdet af cand. mag. P. Engelstoft

Nr. 1 Europa Aar 1500	Nr. 5 Europa Aar 1815
„ 2 „ „ 1648	„ 6 „ „ 1866
„ 3 „ „ 1789	„ 7 „ „ 1878
„ 4 „ „ 1812	„ 8 „ „ 1914
Nr. 9 til Udfyldning efter Verdenskrigens Afslutning	

Faas hos alle Bog- og Papirhandlere

Danske Dukketeatre

Dekorationer og Dukkekomedier

— a 10, 20, 35 og 50 Øre etc. —

Fortegnelse udleveres gratis.

Færd. Dukketeatre à 4¹/₂, 6, 12¹/₂, 20 og 30 Kr.

Teatre oplyses elektrisk hver Aften.

Carl Larsen, Købmagerg. 40.

Hj. af Klareboderne.

JULEGAVER

Ny Universal-Priskurant

over

Sportsartikler etc.

er udkommen.

Harald Børgesen.

Frøderiksberggade 28. Tlf. 689.

Thorvald Bergs Eftf.

Købmagergade 32

Skole- & Sportsdragter i

Største Udvalg og

fineste Forar-

bejdning

Smukkeste Julegave

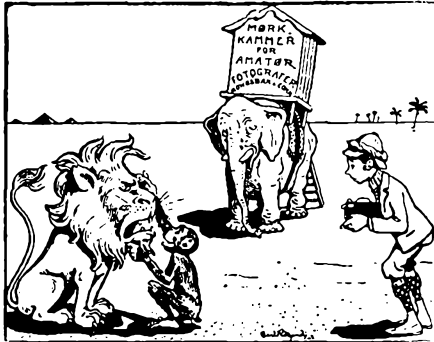
er en

Fyldepen

fra

A. Giese's Efterf.

Østergade 17.

Fotografi- Apparater

fra **6 Kroner** til Film.

Fra 18 Kr. i Klap-Kamera
til 9—12 Glasplader og Planfilm.

Største Specialforretning paa Pladsen. Al Vejledning gratis.

Kongsbak & Cohn Skoubogade 1.

Alle bør fotograferes. Frederiksberggade 34, 2.

Fotografier fra Kr. 1,50 pr. Dusin ogsaa efter indsendte Fotografier. Grupper
og store Billeder meget billigt! — Aabent Søndag og Hverdag fra 9—7.

Emil Clausen.

Husk

Skolens Boghandel.

H. A. Sølling:

H. C. Ørstedsvej 42.

(Hj. af Forchammersvej.)

Telf. 2 3 4 0.

Stort Lager af Skolebøger og Skole-
rekvisitter til Henrik Madsens Skole.

POUL HOLM,
Silkegade 11.

Fodbold- og Tennisdragter. - - -
Tennissko og Fodboldstøvler. - -
Reglementerede Gymnastikdragter
Leverandør til Henrik Madsens Skole

POUL HOLM,
Silkegade 11.

Redaktion, Carolinevej 29, Hellerup, Telefon Hell. 1007.

Aage Hansens Bogtrykkeri, Norregade 45.